

Vysvobod' mě od mých nepřátel,
můj Bože, buď mi hradem proti
útočníkům. Vysvobod' mě od těch, kdo
páchají ničemností, zachraň mě před
těmi, kdo prolévají krev. Šle,
jak nástrahy mi strojí, mocní srocují se
proti mně, ne snad pro nevěrnost nebo
můj hřích, Hospodine, sbíhají se, aby
zakročili, ne však kvůli nepravosti.

Vzbud' se, pojd' mi vstříc a pohled'! Hospodine, Bože zástupů, ty jsi Bůh Izraele.
Procitni a ztrestej všechny pronárody, neměj slitování s nikým, kdo by věrolomně
páchal ničemností. K večeru se navracejí,
skučí jako psi a pobíhají kolem města.

Šle, co chrlí jejich ústa! Mezi jejich rty jsou
meče, že prý: "Kdo to slyší?"

Ty se jim však, Hospodine, směješ, všechny
pronárody jsou ti k smíchu.

Moje sílo, budu se tě držet! Bůh je přece
hrad můj nedobytný. Bůh můj milosrdný jde
přede mnou, Bůh mi dá, že spatřím pád těch,
kdo proti mně sočí. Jen je nepobíjej,

aby můj lid nezapomněl; rozežen je mocí svou a sraz je, ty jsi náš štít, Panovníku!
Šríchem svých úst, slovem svých rtů, vlastní pýchou ať jsou polapeni za
kletbu a za lež, které vyřkli. Skoncuji v rozhořčení, skoncuji s nimi, ať poznají,
že Bůh vládne v Jákobovi i v dálavách země!

K večeru se navracejí, skučí jako psi
a pobíhají kolem města. Za potravou sem a
tam se honí, když se nenasytí, zůstávají
přes noc. Já však budu zpívat o tvé síle,
nad tvým milosrdenstvím hned zrána budu
plesat. Vždyť ses mi stal nedobytným hradem,
útočištěm v den soužení mého. Moje sílo,
o tobě chci žalmy zpívat. Bůh je přece hrad
můj nedobytný, Bůh můj milosrdný.